

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὰ χρέη της περιοριζομένη, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 677 περὶ ἀποκλεισμοῦ τῆς Κρήτης διάταγμα,

Καταδικάζει τὸ πλοῖον σαχτούρι ὀνόματι «Ἀ γ ι ο ς Ν ι κ ὀ λ α ο ς» τοῦ πλοιάρχου Δ. Δεδεμάρκου μὲ τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ ὡς καλὴν καὶ νόμιμον λείαν. Ὡς δὲ πρὸς τὴν παράβασιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, τῶν περὶ ναυτιλίας νόμων καὶ διὰ τὸ τῆς προδοσίας ἔγκλημα, ἀφίνεται ὅπου ἀνήκει νὰ ληφθοῦν τ' ἀπαιτούμενα μέτρα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου

Λουκᾶς Ράλλης

Ἀλέξανδρος Φωκᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 80

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἀποκλειστῶν πλοιάρχων Σπύρου Καρᾶ καὶ Γ. Καραολάνη πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἐπιτροπὴν τῆς 9 Ἀπριλίου 1829, δι' ἧς ἀναφέρουν ὅτι τὴν 6ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς κατέσχον τὸ τριχαντήρι τοῦ Κ. Καρᾶ, Ποριώτου, εἰς τὴν Ἀβυσσον, παράλιον τῆς Ἀττικῆς, μὲ φορτίον 8 σακκία ἀλεύρου καὶ μ' ἐν γεντέκι λάδι ὅτι οἱ ναῦται κ' ἐπιβάται τοῦ ρηθέντος τριχαντηρίου ἔφυγον εἰς τὴν ξηράν, ἐκτὸς δύο ὀνομαζομένων Σπύρου Κορκαλῆ καὶ Ἀθανασίου Μπερνάρδου, τοὺς ὁποίους κ' ἔπεμψαν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἐπιτροπὴν ὁμοῦ μὲ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον του,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 2889 ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς 11 Ἀπριλίου 1829, δι' ἧς διευθύνουν ἐνταῦθα τὸ ρηθὲν τριχαντήρι,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 3987 ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν μέλους τοῦ Γεν. Φροντιστηρίου πρὸς τὸ Δικαστήριον τῆς 13 Ἀπριλίου 1829, συνοδεύουσας τὰς ἀνωτέρω δύο ἀναφορὰς κ' ἐξομολόγησιν ἑνὸς τῶν τοῦ Σπύρου Καρᾶ, ναύτου τῆς ἔθν. βελοῦς ἢ «Κ α λ υ ψ ὶ» καὶ ὁδηγοῦ τοῦ προκειμένου τρεχαντηρίου,

Θεωρήσασα τὴν ρηθεῖσαν ἐξομολόγησιν τοῦ ὁδηγοῦ γενομένην ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν μέλους τοῦ Γεν. Φροντιστηρίου τὴν 13 Ἀπριλίου 1829,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν μέλους τοῦ Γεν. Φροντιστηρίου τῆς 17 Ἀπριλίου 1829, γνωστοποιούσαν τὴν ἐνθάδε παρὰ

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 196.

τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Πόρου ἀποστολὴν τοῦ πλοιάρχου τοῦ προκειμένου τριχαντηρίου καὶ τῶν ναυτῶν αὐτοῦ,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου γενομένας ἐξομολογήσεις τοῦ αὐτοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ναυτῶν του Πέτρου Καραμάνου καὶ Γεωργίου Πάνου Καλῆ τῆς 18 Ἀπριλίου 1829,

Θεωρήσασα τελευταῖον τὴν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Δικαστηρίου ἀπολογία τοῦ αὐτοῦ πλοιάρχου τῆς 20 Ἀπριλίου 1829 ὑπογραμμένην ἀπ' αὐτὸν καὶ ἀπὸ τοὺς συντρόφους του Πέτρου Καραμάνου, Γεώργιον Πάνου Καλῆ, Σπύρον Π. Καλῆ, Ἰωάννην Σωτήρου Καρᾶ καὶ Ἀθανάσιον Μπερνάρδου, διὰ τῆς ὁποίας ὁμολογῶν ὅτι ἐπραξε κατάχρησιν ζητεῖ ἔλεος,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι κατὰ μὲν τὴν ὁμολογίαν τοῦ πλοιάρχου ἐφόρτωσαν ἀπὸ Σύραν ἀλεύρι κριθινὸν ὀκάδας 700, πενήντα κοιλὰ σιτάρια καὶ 200 ὀκάδας ἄλας· κατὰ δὲ τὴν τοῦ Πέτρου Καραμάνου ἐφόρτωσαν ἀλεύρι ὀκάδας 800 - 1000, ὀγδοῆντα κοιλὰ σιτάρια καὶ ἕως 500 ὀκάδας ἄλας, κατὰ δὲ τὴν τοῦ Γεωργίου Πάνου Καλῆ ἐφόρτωσαν ἕως 100 ὀκάδας ἄλας, τοῦ δὲ ἀλεύρου καὶ σιταρίου ἡ ποσότης ἀγνοεῖται.

2ον) Ὅτι οἱ μὲν πρῶτοι δύο ὁμολογοῦν συμφώνως ὅτι ἔλαβαν διαβατήριον ἀπὸ Σύραν διὰ Σαλαμίνα καὶ ὅτι ἀπὸ κακοκαιρίαν ὑπῆγαν εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὁ δὲ τρίτος, ἐνῶ εἶπεν ὅτι ὑπῆγαν ἐπίτηδες εἰς τὴν Ἀττικὴν ὡς πτωχοὶ ἄνθρωποι, ἐπρόσθεσεν ἔπειτα ὅτι εἶχαν τὸ διαβατήριόν των διὰ Σαλαμίνα καὶ ὅτι ἀπὸ καιρὸν ὑπῆγαν εἰς τὴν Ἀττικὴν.

3ον) Ὅτι ὅλοι συμφώνως ὁμολογοῦν ὅτι εἶναι μέτοχοι τοῦ φορτίου, ὅτι ἐπώλησαν εἰς τὴν Ἀττικὴν μέρος τοῦ φορτίου των, ὅτι ἐπῆραν ἀντ' αὐτοῦ λάδι καὶ ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ κατεσχέθησαν ἀπὸ τοὺς ἀποκλειστάς.

4ον) Ὅτι παρεκτραπέντες χωρὶς ἀνάγκην ἀπὸ τὸν διάπλουν των, ἀπελθόντες εἰς τὴν Ἀττικὴν, τόπον κατεχόμενον ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀποκλεισμένον, πωλήσαντες ἐκεῖ μέρος τοῦ φορτίου των συνισταμένου ἀπὸ τρόφιμα καὶ ἀγοράσαντες λάδι, ἀποκατέστησαν προφανῶς παραβάται τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων καὶ ὡς ὁμοεθνεῖς κάτοικοι τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐνοχοὶ προδοσίας ἐσχάτης.

Δι' ὅλα ταῦτα λοιπὸν ἡ Ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 2499 προκήρυξιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ,

Ἀποφασίζει :

1ον) Τὸ ἐλληνικὸν τριχαντήρι τοῦ Κωνσταντίνου Σωτήρου Καρᾶ, Ποριώτου, παραβὰν τὸν ἀποκλεισμόν, καταδικάζεται ὡς καλὴ καὶ νόμιμος λεία μ' ὅλον τὸ ἐν αὐτῷ φορτίον καὶ τὴν ἀποσκευὴν του.

2ον) Ἀφίνεται ὅπου ἀνήκει νὰ ληφθοῦν τ' ἀπαιτούμενα μέτρα ὡς πρὸς τὴν ὑγειονομικὴν παράβασιν καὶ τὸ ἔγκλημα τῆς προδοσίας.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου
Λουκᾶς Ράλλης
Ἀλέξανδρος Φωκᾶς

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 81

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 65 πρόσκλησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως, συνοδεύουσας ἔγγραφα τῆς γολέτας ἢ «Εὐαγγελίστρια», ἐμποδίσθης εἰς Νάουσας τῆς Πάρου ὑπὸ σημαίαν ἰσπανικὴν,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 1169 ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὰς Κεντρικὰς Κυκλάδας Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου πρὸς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ἡ εἰρημένη γολέτα, διοικουμένη παρὰ τοῦ Παναγῆ Κολυβά, ἐλιμενίσθη εἰς Νάουσας μὲ φορτίον δόγαν, ὅτι ἀνεκαλύφθη ὡς τουρκικὴ ἰδιοκτησία τὸ φορτίον αὐτὸ καὶ ὅτι ἡ Ἐκτ. Ἐπιτροπεία κατὰ χρέος ἐμπόδισε τὸ πλοῖον,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν μέλους τοῦ Γεν. Φροντιστηρίου ὑπ' ἀριθ. 3420 συνοδεύουσας τὴν εἰρημένην τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου ἀναφορὰν καὶ λοιπὰ ἔγγραφα,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸν Ἐκτ. Ἐπίτροπον ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Παναγῆ Κολυβά τῆς 21, 22, 23 καὶ 27 Φεβρουαρίου 1829, δι' ὧν ἀναφέρει ὅτι ἀπὸ τὸν ἐν Σμύρνῃ Ἰσπανικὸν Πρόξενον ἔλαβε σημαίαν ἰσπανικὴν διὰ δύο μῆνας· ὅτι μὲ τὴν αὐτὴν σημαίαν ἀπελθὼν ἐσχάτως εἰς Θεσσαλονίκην, ἐναυλώθη ἀπὸ Τοῦρκον ὀνόματι Ἰμπραημαγᾶν κ' ἐφόρτωσε δόγαν διὰ Σμύρνην· ὅτι ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν λαβὼν ἔγγραφον ὁδηγίαν ἀπὸ τὸν φορτωτὴν νὰ πωλήσῃ καὶ ἀλλαχόθ' ἂν εὕρῃ τιμὴν τῆς δόγας· ὅτι καταβὰς ἀπὸ Θεσσαλονίκην εἰς Μύκονον ναῦταί του τινὲς καὶ δανεισταί του συγχρόνως τοῦ ἐζήτησαν τὰ χρήματά των καὶ τὸν ὑπεχρέωσαν νὰ μεταβῇ εἰς Πάρον μὲ τὴν γολέταν· ὅτι ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν ἐν Νάξῳ Ἰσπανικὸν Ἀντιπρόξενον μὲ τὰ ἔγγραφα του· ὅτι μετὰ 5 - 6 ἡμέρας διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀντιπροξένου διεμαρτυρήθησαν κατ' αὐτοῦ οἱ δανεισταί του· ὅτι ὁ Ἀντιπρόξενος τὸν ἐφυλάκωσε κ' ἐδιώρισεν ἐπιτροπὴν νὰ κρίνῃ τὴν διαφορὰν του· ὅτι ἂν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν διὰ Σμύρνην πλοῦν του καὶ νὰ πληρώσῃ ἐκεῖ τὰ χρέη του, ὁ Ἀντιπρόξενος ὁμῶς διέταξε τὸν ἐν Πάρῳ Τοποτηρητὴν του καὶ

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 197.